

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХІДНОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Ролін І.Ф., Чернявський О.Ю.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету
“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків*

Указом Президента України визначено стратегічну ціль щодо “створення об'єднаної системи логістики, здатної надати підтримку всім компонентам сил оборони”; постановою Кабінету Міністрів України (КМУ) затверджено Порядок ЛЗ сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності; набули чинності накази Міністерства Оборони та Генерального Штабу України, які є базовими з питань ЛЗ. Практично створене командування Сил логістики, поступають на озброєння мобільні логістичні комплекси різного призначення.

Однак, під час семінару “НАТО після Брюссельського саміту та виклики 21 століття” на базі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського 1–5 квітня 2019 року західні експерти наголосили, що серед українських оборонних інституцій найменш реформованою і, можливо, найбільш стійкою до змін є наша система логістичного забезпечення (ЛЗ). Чому звучать такі оцінки і які причини “пробуксовування” реформування системи ЛЗ сил оборони України? Очевидно, що відповідь на поставлене питання має зачіпати широкий спектр “натівських стандартів” як парадигми новітніх підходів до забезпечення сил оборони. Однак, насамперед важливо відчуті концептуальний дисонанс між західними і українськими практиками, зокрема, в принципах логістичного забезпечення.

Західна концепція ЛЗ ґрунтується на принципах децентралізованого управління (Mission command) і вимагає того, щоб керівники на всіх рівнях використовували упорядковану ініціативу, діяли активно та незалежно в інтересах виконання завдання (Mission). Ключовим положенням цієї концепції є те, що саме командири оперативного і тактичного рівнів мають встановлювати вимоги до матеріально-технічних потреб. Головним принципом “натівської логістики” є інтегрування, тобто поєднання елементів забезпечення (завдань, функцій, систем, процесів та організацій) з бойовими компонентами. Цей принцип вимагає детальної координації та синхронізації всіх сил ЛЗ з діями всіх бойових підрозділів на всіх рівнях з метою максимізації синергетичного ефекту в інтересах виконання місії.

На відміну від західної, основним принципом (згідно з постановою КМУ від 27.12.2018р. №1208), на якому базується ЛЗ сил оборони під час їх підготовки та в ході застосування, є централізація управління. Постачання здійснюється зі стаціонарних складів шляхом розподілу “зверху в низ”. Вище військове керівництво вирішує що, скільки і якої якості потрібно польовому командирі, традиційно позбавляючи його ініціативи і впливаючи на нього суцільним контролем.

Отже, можливо, Україна впроваджує застарілу логістичну концепцію?